

Shalom vrienden, 2-11-2022

Er is veel om met u te delen. Het meeste is zeer bemoedigend, maar er is ook droevig nieuws.

Ik wil de familie van Eli Tzvieli uit Tsfat troosten. Deze bijzondere winnaar van de shoah is overleden, honderd en twee jaar oud. Mijn hart en wij allemaal zijn bij de familie van Eli. Ook met de geweldige vrijwilligers van jaren geleden tot nu die deze bijzondere man EliTzvieli kenden.

Maar mijn beste vrienden, in elk droevig verhaal zien we ook een heel inspirerend verhaal. Ik wil even vermelden dat het een groot wonder was toen lieve Shir en haar man Itamar een paar weken geleden voor het laatst de kans hadden om Eli van aangezicht tot aangezicht, van hart tot hart te bezoeken. Nog één keer voordat hij stierf. En Eli was op zijn best en Eli was zo blij om Shir en Itamar samen te zien.

Ik vind het heel bijzonder om samen de laatste reis met deze winnaars te mogen lopen, voordat ze naar de hemel gaan. De manier waarop onze geweldige vrijwilligers hen ondersteunen is bijzonder. Moge Eli's ziel beschermd worden in de hemel en tot vrede en rust komen in het Koninkrijk van Hashem.

Nu naar het andere nieuws.

In Amir verloopt het project fantastisch. Met onze nieuwe studenten waarover Timek in meer detail zal vertellen. Ik merkte al dat de studenten daar erg enthousiast zijn en zo blij zijn om deel uit te maken van dit project.

Deze week op woensdagochtend zullen Timek en ik de groep studenten van Kfar Hanasi ontmoeten, die ook twee keer per week 's ochtends de winnaars in Chazor en Rosh Pina gaan bezoeken.

Vorige week mijn vrienden, was het een speciale dag voor mij. Ik heb een nieuwe mechina in Chazor ontmoet die risicjongeren helpt, jongeren met een moeilijke achtergrond. De meesten van hen zijn immigranten uit Ethiopië. De zaal zat vol, zo'n 80 studenten waren aanwezig. Inclusief het hele personeel dat hen ondersteunt. Van de manager tot de begeleiders die dagelijks met de studenten werken. Een uur lang sprak ik tot deze prachtige zielen die zo hongerig en dorstig waren toen ze hoorden over de betekenis van het Lechaim-project. We zullen een kleine groep van ongeveer 6 studenten uitkiezen, zodat ze ook in de middagtijd in Chazor kunnen komen, waarschijnlijk eens in de 2 weken.

En als laatste noem ik het project op de Golanhoogten. Na een goede voorbereiding en samenwerking met Reut, stafid van de mechina Meitsar en ook met Tanya, een wandelende engel, zijn we begonnen met het bezoeken van de overwinnaars. Ze introduceerde ons met nieuwe holocaust-overwinnaars in het zuiden van de Golanhoogten en ook in Katzrin.

En natuurlijk hebben we Eliram in Ginosar en Marit in Chukuk, onder toezicht van Timek. Alle bezoeken waren zo mooi en vreugdevol. In dit verslag leest u er meer over.

Dit is het moment om nogmaals onze geweldige vrienden en donateurs te bedanken die ons met zoveel liefde en loyaliteit steunen. Met dank aan Margo en haar team in Nederland. Met dank aan Kees uit Shores. Dank aan onze vrienden in Noorwegen: Signe Hans en onze goede vrienden daar die ons al zoveel jaren steunen. Dank aan onze vrienden in Israël die ons steunen, grote dank aan de vrijwilligers en vooral zoals altijd, wij mogen Hashem nooit vergeten die ons dit grote voorrecht en deze grote eer geeft in deze tijd. Hallelujah.

God zegene jullie allemaal, Daniel Braun

Verslag van de Golanhoogten door Tanya

Dit jaar, voor de eerste keer was ik bij een voorbereidende bijeenkomst voor vrijwilligerswerk namens de "L'chaim"-organisatie, in de mechina in Meizar. Ik hoorde van Daniel over het belang van een goede voorbereiding en het begeleiden van vrijwilligers, en toen we bij de mechina waren, voelde ik het. Daniël sprak over de dingen waarin hij geloofde en waarin hij leefde, sprak met heel zijn hart en raakte de harten van jonge mensen. Ze luisterden met verlangen naar het belang van het behandelen van Holocaustoverlevenden als Holocaustwinnaars en tijdens de bijeenkomst begonnen ze hen zelf zo te noemen. Ze hoorden over de principes van het opbouwen van menselijk contact en een beetje over de mensen die ze zouden bezoeken, stelden belangrijke vragen en toen het gesprek eindigde, bleef er een verlangen naar meer en om deel te gaan nemen aan de ontmoetingen met de winnaars.

Het is een paar dagen geleden en het is tijd om te beginnen. We wachtten met spanning op de grote dag en wat er gebeurde overtrof de verwachtingen. Sommige studenten bezochten onze Holocaust-winnaars in de zuidelijke Golan en sommige in Katzrin. In Katzrin mocht ik samen met hen enthousiast worden. We bezochten Rosa, Tzipi en Mariana. Rosa nam vorig jaar ook deel aan het project, eerst was ze bang dat het niet zou lukken omdat ze Hebreeuws niet goed kent (ze komt uit Frankrijk) maar Daniel gaf niet op en bood haar aan om het te proberen. Ze ontmoette vriendelijke leerlingen en er werd een geweldige band gevormd, en dit jaar was het spannend om naar haar toe te komen met nieuwe studenten, terwijl ze al een integraal onderdeel is van de "L'chaim"-familie. We nodigden Tzipi en Mariana uit om in de zomer mee te doen, Daniel kwam speciaal naar Katzrin om hen persoonlijk te leren kennen en te vertellen over het prachtige project. Er was grote verwachting en grote vreugde om hen samen met de studenten weer te ontmoeten. Het was spannend om naar de studenten en de winnaars te kijken en te zien hoe hetgeen waarover we hadden gesproken, gebeurt en verbindingen worden gemaakt op ooghoogte, van hart tot hart.

Groeten van Tanya

Itay en Gali spraken over het bezoek aan Rosa van Katzrin .

Itay: "Het was echt geweldig, we hadden echt een klik met haar, mij en Gali, en ze is een geweldige gastvrouw, we hebben een beetje Frans geleerd en kijken uit naar de volgende keer."

Gali: "Het was geweldig om Rosa te ontmoeten. De eerste connectie was gelegd en er waren gezamenlijke plannen voor de rest van het jaar"

Anna en Danny beschreven het bezoek aan Hani : "Het was heel leuk. Ze stelde zich echt open en vertelde ons over haar leven, haar familie en haar jeugd. Ze is heel aardig en we kijken uit naar de volgende keer."

Uri en Yarden beschreven het bezoek aan Zehava :

"We kwamen aan en ze vertelde ons meteen het verhaal van haar jeugd in de Holocaust, liet foto's zien en vertelde ons over haar familie. We hebben er echt van genoten en kijken uit naar de volgende ontmoeting."

Verslag van Shir

Afscheid van Eli Tzvieli van gezegende herinnering.

Eli uit Zfat

Hoe kunnen we schrijven over een bijzondere man die er niet meer is?

Eli Tzvieli ז"ל was een ongewone man. Een man die op 101-jarige leeftijd helder van geest was en zich verhalen herinnerde uit zijn kindertijd, volwassenheid en elke stap op de weg. De gesprekken met Eli waren altijd leuk, hij vergat nooit te vragen hoe het met me gaat.

Ik ontmoette Eli bijna zeven jaar geleden, toen ik de vestiging van L'chaim in Zfat begon. We hadden direct een connectie. Eli was een man van liefdadigheid en onderwijs, hij was een maatschappelijk werker en een opvoedingsfunctionaris voor de jeugd, hij begon verenigingen en was een man van doen. Hij was een ouderwetse man, met geduld, een man die mensen in de ogen kon kijken en waarderen.

Er was één Pascha dat ik met hem mocht vieren op mijn militaire basis in Zfat. De opwinding was ongebruikelijk voor Eli, voor mij en voor alle mensen die deelnamen. Ze gaven hem een grote eer, maakten een van de toasts van Pesach voor hem en hij was zo opgewonden om het te vieren met 300 soldaten! Dat was een ervaring die ik nooit zal vergeten.

Eli was een echte heer, hij bracht me bloemen voor de Seder, vroeg altijd naar me en gaf me complimenten.

Twee weken geleden, een dag voordat hij de beroerte kreeg, hadden Itamar en ik het voorrecht hem te bezoeken in zijn huis in Zfat. Hij was zo duidelijk, we praatten, we keken naar albums en foto's - we zagen onder meer het album van zijn 100e verjaardag die we met hem mochten vieren, het begroetingsalbum van alle soldaten en studenten die door de jaren heen naar hem toe kwamen en zoveel van hem hielden, en een album uit zijn jeugd. We hebben ook zijn zoon ontmoet die al die jaren met veel toewijding voor hem heeft gezorgd.

foto bij Eli's 100ste verjaardagsviering, samen met Esther en Itamar

Godzijdank heb je geen pijn meer. Godzijdank dat ik je heb leren kennen en dat we "vaarwel" hebben kunnen zeggen zonder te weten dat het een afscheid was. Ik weet zeker dat je in de hemel bent. Bekijk ons vanaf daar, we zullen je altijd missen.

Ik ben blij je te kunnen vertellen dat de rest van onze geliefde winnaars zich goed voelen en bezoek krijgen van de soldaten en er veel van genieten.

Shir

Enkele reacties van soldaten die Eli het afgelopen jaar bezochten om afscheid te nemen:

Daniela – meestal is het moeilijk om de woorden te vinden om verschillende mensen te beschrijven, maar bij Eli is het heel gemakkelijk. Er zijn zoveel goede dingen over hem te vertellen en de moeilijkheid is alleen al uit die woorden te begrijpen wat een speciale man hij was. Bij elk bezoek verwelkomde Eli ons met een grote glimlach op zijn gezicht en warme woorden, we voelden zijn licht op het moment dat we bij de deur kwamen. Tijdens de bezoeken leerden we een intelligente, humoristische, zorgzame en grappige man kennen. De allereerste keer ontving hij ons met open armen en vertelde ons veel over zijn fascinerende leven dat ik inspirerend vind. Bij elk verhaal kwam een boodschap, in het algemeen zorgde Eli ervoor dat hij ons goede waarden zou leren zoals: onze ouders eren, voor onszelf opkomen, studeren enz. we hoorden verhalen uit zijn jeugd in Europa, zijn tijd over de Holocaust, toen hij Aliya maakte naar Israël, zijn dienst in het leger, zijn gezinsleven enz. Sommige verhalen waren echt heroïsch.

Bovendien deelde Eli zijn liefde voor Zfat met ons en deelde hij informatie uit zijn rijke wereld. We hebben veel van hem geleerd over verschillende gebieden, voornamelijk geschiedenis. Eli hield ook erg van poëzie en liet ons kennismaken met zijn favoriete liedjes, en vertelde ons over zijn favoriete dichters. Een van de meest bepalende dingen die Eli kenmerkten, was echter zijn liefde voor zijn gezin. Eli vertelde met trots over zijn zoon Ami, zijn kleinkinderen, zijn vrouw 7.t. en zijn familie die omkwamen in de holocaust. Hij was een heel bijzondere man met een grote liefde voor mensen.

Ik zal het samenvatten en zeggen dat ik het erg leuk vond om hem te bezoeken en ik was zo blij om hem elke keer te zien. Door hem heb ik iets heel zinvols meegemaakt. Hij was echt een lieve man en hij zal gemist worden.

Mika - Het was een enorm voorrecht voor ons allemaal om Eli te bezoeken en na elke ontmoeting vertrokken we met kracht en motivatie. Deze periode heeft mijn dienst echt beïnvloed en heeft me veel geleerd over het leven en de geschiedenis.

Het was heel verdrietig op de begrafenis, maar ook heel ontroerend om te horen hoe iedereen van Eli houdt en hoezeer hij een belangrijke figuur was in het leven van veel mensen. Ik voel me meer gesterkt en het meest blij met de beslissing om deel te zijn van de organisatie ♡

Or - Tijdens de bijeenkomsten zorgde Eli ervoor dat hij veel verhalen vertelde over het erfgoed van het Joodse volk, zijn inzichten uit het leven, zijn charmante familie, het inferno dat hij onderging tijdens de Holocaust en het zich vestigen in de stad Zfat. Ik was blij dat ik werd opgeleid in het kader van de bijeenkomsten en hem hoorde nadenken over de waarden van liefde voor Israël, Joods erfgoed, tolerantie, ruimdenkendheid, onderwijs, dialoog, interpersoonlijke en familiale banden, met behoud van nederigheid, een glimlach, en humor. Ik had veel contact met Eli en genoot van zijn gezelschap, zozeer zelfs dat ik garant stond voor zijn lot.

Eli met soldaten.

Verslag van Timek

Eerste bezoek met de studenten van Mechina in Kibbutz Amir in de Hulla-vallei.

Voordat ik de nieuwe studenten aan onze winnaars voorstelde, heb ik met de studenten gesproken om ze voor te bereiden. Zoals eerder vermeld, kwamen sommige studenten uit de Verenigde Staten en ook uit Oekraïne met het doel om meer te weten te komen over het leven in Israël. We verdeelden de leerlingen in twee groepen. Acht studenten in elke groep. En een paar studenten voor elke winnaar. Eén groep werd toegewezen aan Kibbutz Kfar Blum, om vier bejaarden te bezoeken in een klein bejaardentehuis. En de andere groep werd toegewezen aan Kibbutz Neot-Mordechai om ouderen in hun eigen huis te bezoeken.

We begonnen ons eerste bezoek in Kfar Blum. Dit was het eerste bezoek met de studenten ooit op deze plek.

Ik stelde de studenten voor aan de winnaars: Dani, Lea, Aliza en Artzi. Ze wisten al dat de studenten kwamen en zodra we binnenkwamen en ik de studenten aan hen voorstelde, maakten de jongeren meteen contact met de ouderen en begonnen ze elkaar te leren kennen. Nadat iedereen was neergestreken, kwamen de studenten in tweetallen en begonnen natuurlijk op een heerlijke en ontspannen manier met de ouderen te communiceren. De winnaars stonden te wachten en hun hart was bereid om met de studenten te praten. Ik was echt verbaasd over hoe soepel dit ging. Na afloop van het bezoek was Chen, het hoofd van dit bejaardentehuis vol lof over het eerste bezoek. Het was een perfecte match.

Danny zo blij met de aandacht van de lieve meiden van mechina Amir

Twee meisjes van het project vroegen of ze de winnaars ook op Shabbat mochten bezoeken, omdat ze vrije tijd hebben in de mechina en het bejaardenhuis op een mooie loopafstand van de mechina ligt. En dat deden ze.

Lea uit Kfar blum.

Lea geniet erg van het bezoek van de studenten. Bij het tweede bezoek dat ik vorige week met hen aanging, zag ik al hoe dicht de studenten bij de winnaars staan. En ik zag dat sommige studenten ook contact maakten met andere mensen in het bejaardenhuis, terwijl ze wachtten op hun winnaars die ze zouden moeten bezoeken.

Daarna stelde ik de andere groep studenten voor aan de winnaars in de kibboets Neot-Mordechai. We bezochten ze allemaal in hun huizen en er was ook grote vreugde toen de studenten de kleine kamers vulden waar elk van hen woonde. Tsila, Peretz, Steve en Rachel kennen het L'chaim-project al en het was voor hen een moment van grote vreugde dat de studenten na de zomervakantie eindelijk bij hen op bezoek kwamen.

Op bezoek bij geweldige Steve

Bij het volgende bezoek kwamen de studenten op eigen gelegenheid en ik ontmoette ze tijdens een bezoek aan de winnaars. En ook, deze groep toonde zo'n groot potentieel. Het was voor mij inspirerend om te zien dat er elk jaar op zo'n jonge leeftijd nieuwe studenten zijn met zo'n hoog niveau van sociale vaardigheden. Ieder jaar weer zie ik hoe mooi en natuurlijk de verbinding met ouderen en jongeren is. Dank aan HaShem voor het creëren van ons mensen, op zo'n mooie manier!

Eerste bezoeken met de studenten van mechina uit Meitsar in Kibbutz Ginosar en Kibbutz Chukuk.

Ik ontmoette de vijf nieuwe studenten in Tiberias en reed met hen naar Marit en Eliram . Voor ons eerste bezoek stopte ik langs de oever van de Kineret (Meer van Galilea) en legde hen uit wat ze moesten doen en wie ze zouden bezoeken. Zodra we het kleine huis van Marit binnenkwamen, begon Marit over haar leven te praten en te vragen naar de studenten wie ze zijn en waar ze vandaan komen. Het was weer zo vredig en de gesprekken tussen de studenten en Marit verliepen zo vanzelfsprekend, alsof ze elkaar al heel lang kenden. Hetzelfde was toen we Eliram bezochten. Eliram benadrukte hoe belangrijk de bezoeken van de studenten voor hem zijn en dat hij week na week op hen wacht. Hij wil geen enkel bezoek met de studenten missen.

feest voor Marit en de studenten

Het bezoek aan Marit was een groot

Alle studenten zijn zeer gemotiveerd om deel te nemen aan het L'chaim-project, maar kunnen zich vooraf niet echt voorstellen wat het is en hoe het voelt. Na het eerste bezoek was het anders. Ze zijn nog gemotiveerder en genieten er zo van. Doe er alles aan om het niet te missen.

Groeten van Timek

Daniel Braun

E-mail: danielxrw@gmail.com

Telefoon: + 972 54 772 3510

Website: lechaim2life.org.il (hebreeuws)

lechaim2life.org.il/english (engels)